

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KLEINE VREDE

Muzikale komedie in drie bedrijven en een epiloog(je)

door

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.2175

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KLEINE VREDE* op te voeren moet de naam van auteur *FONS VINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1994/220/024
ISBN 978-90-385-02793

© 1994 Toneelfonds J. Janssens/Fons Vinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONNAGES

ANDRE	café-uitbater van "De Kleine Vrede"
JO	zijn dochter
GERDA	zijn ex-vrouw
DIRK	regisseur
KIM	zijn zus
RUDI	technicus
HILDE	aktrice
JANE / > ANN /	de nichtjes uit Amerika
AGENT	
DANSGROEP	kan zowel uit vier als twintig dansers bestaan
ZANGKOOR	onbeperkt

HILDE

Hilde is veelzijdig op de scène.

Zij speelt op een grandioze manier de rol van Ann in het stuk maar zij zingt ook goed en brengt de nodige show en schwung in het verhaal.

Haar zang kwaliteiten moeten dus echt zijn want zij bespeelt het publiek.

Een aktrice die hier niet over beschikt, kan deze figuur dus niet neerzetten, tenzij er wordt geplaybackt maar dat is en blijft toch maar een alternatieve oplossing.

Wij opteren dus voor het eerste.

Hilde is een heerlijke, maar niet zo eerlijke, jonge aktrice.

Doordat ze is ingegaan op het aanbod van Gerda om voor Ann te spelen, verdient ze wel een som geld, maar komt terzelfdertijd in een wespennest terecht.

Niet alles is haar verteld en zo raakt ze verstrikt in tal van intriges en onwaarschijnlijk komische toestanden.

Gelukkig kent ze de kunst van het akteren en weet zich er weer uit te draaien.

Tof kind, plezant om naar te kijken en aangenaam verrassend.

III.

DIRK

Dirk wil zo graag de organisator zijn, de regisseur van deze groep.
Dat is hij in wezen ook maar Jo, de choreografe, is uit ander hout gesneden. Eigenlijk is zij het die zegt hoe het moet.
Samen vormen ze een ondernemend duo.

Dirk laat zich af en toe op de kop zitten door Kim, zijn zus. Hij wil ook voor haar de beschermende broer zijn. Niet iedereen is echter gediend met deze bekommernis.

Als Hilde ten tonele verschijnt, is iedereen ervan overtuigd : dit moet Ann zijn.
Op slag is Dirk weg van haar. Dat is hem duidelijk aan te zien.
Niemand heeft door dat de echte Ann niet op de afspraak is en Hilde haar rol heeft overgenomen.
Dirk zal de laatste zijn om dit te geloven.

Op zeker moment vindt hij dat de hele wereld zich tegen hem keert en wordt hij radeloos. Hij zal zich dan ook bedrinken.

Hij wil alles zo goed mogelijk organiseren maar als hij alles ziet ten ondergaan, is hij in alle staten.

Deze acteur moet gestalte geven aan een figuur met de nodige pit, maar anderzijds is hij soms ook de wanhoop nabij.

Samen met Jo neemt hij zowat de hoofdbrok van dit stuk voor zijn rekening.

IV.

KIM

Kim is één van de danseresjes uit de balletgroep die ook wezenlijk deel uitmaakt van de toneelgroep.

Dat betekent dat zij naast het dansen ook acteert in dit stuk.

Zij is namelijk het vinnige zusje van Dirk, de regisseur van de toneelvereniging.

Zij barst van energie en is het haantje de voorste. Zij is trouwens ook degene die zich door hem niet op de kop laat zitten.

Zij rebelleert, deelt als het moet klappen uit en gaat onstuimig tekeer als iets haar niet zint.

Toch blijft Kim een leuke verschijning en het publiek moet haar een prettige, toffe meid vinden.

Haar bewegingen op de scène moeten getuigen van souplesse en vlotheid maar dat zal wel niet zo'n probleem zijn gezien haar optreden in de balletgroep.

Vlot pratend - ad rem - vooral haar mimiek zal het moeten doen.

JANE

Jane is het ondeugende zusje uit Amerika die bewust de plaats inneemt van Ann.

Vermits deze laatste nog niet gearriveerd was, zag ze haar kans schoon om nonkel André rond haar vinger te winden.

Ondanks de waarschuwingen en berispingen van haar moeder en het risico om ontmaskerd te worden door Ann en de rest van de familie, waagde zij het toch de reis naar België te ondernemen.

Want Jane is avontuur, is jong zijn en is houden van de grote uitdaging.

Mijn figuren in dit stuk bruisen trouwens van temperament en gooien zich met volle overgave in het avontuur.

In dit opzicht moet Jane zeker niet onderdoen. Zij beseft ook wel dat de ontmaskering niet kan uitblijven, maar zij rekent er meteen ook sterk op dat geen mens het in zijn hoofd zal halen zo'n meisje nog eens alleen de reis terug te laten ondernemen. Zo sluw is ze dus ook wel.

Ondertussen geniet ze van de kick die haar dit verhaal geeft. Zij wil zo goed en zo lang mogelijk de rol van haar zus blijven spelen. Zij vindt het heerlijk om de mensen volslagen voor gek te zetten.

Als alles aan het licht komt, zal zij zich niet schuldig gaan voelen, integendeel, zij zal nagenieten van haar akteertalent. En men zal dit uiteindelijk door de vingers zien omdat Jane zo'n lieve bedriegster is.

GERDA

Aanvankelijk moet je koude rillingen krijgen als je deze bazige tante op bezoek krijgt.

Toch wint ze aan charme op het einde van het stuk.

Zij is de ex-vrouw van André en speelt in die hoedanigheid dan ook niet de mooiste rol.

Zij weeft een web vol valstrikken om haar alimentatie te kunnen verhogen. Daartoe heeft zij Hilde ingehuurd die zij goed betaalt om op die manier aan de weet te komen hoe het nu met het inkomen van André is gesteld.

Het zijn maar louche praktijken die ze aan de dag legt om haar slag thuis te halen.

Zij evolueert kordaat op de scène, beheerst het moment en wil iedereen naar haar pijpend doen dansen.

Het feit dat ze nu samenwoont met Jules, de gemeentelijke voorzitter van het comité voor wegenbouw, geeft haar veel armslag in de gemeente.

Toch zal zij deze laatste nog beïnvloeden om de Kleine Vrede niet te onteigenen en de grote snelweg langs de achteropliggende wijken te doen aanleggen.

In haar speech ontdekken we trouwens de menselijke kant van Gerda.

Komt zij ietwat venijnig uit de verf, zij zal de zaak toch aangenaam animeren in de slotfaze.

VII.

RUDI

Rudi is de pechvogel van het gezelschap.
Als er een stuk uit de hemel valt dan komt het gegarandeerd op zijn hoofd terecht.

Hij is de fakteur van de gemeente maar zijn grote passie is de technische begeleiding van de groep.
Maar ook hier blijft hij niet gespaard van de kleine ongelukjes en onvermijdelijke kortsluitingen, zowel in letterlijke als figuurlijke zin.

Een elektrische schok waardoor hij zo doof wordt als een pot, een vod die in de uitlaat van zijn moto zit en hem zo zwart als roet maakt, niets wordt hem gespaard.

Tot slot raakt hij dan ook nog hopeloos verliefd op de echte Ann, het nichtje van Jo.
Dat blijkt dan toch nog een meevaller te worden.

Over de scène evolueert hij minder onstuimig dan Dirk en Jo en moet zelfs gelaten hun leiderschap ondergaan.

Aanvankelijk pikt hij dat ook niet maar hij is van nature niet zo'n koppige vechter die tot het uiterste gaat.

Rudi brengt de komische noot in het stuk, al moet hij zich onthouden van overacting.

VIII.

JO

Jo is de temperamentvolle dochter van André, de uitbater van "De Kleine Vrede".

Zij leidt samen met Dirk de plaatselijke toneel- en showgroep. Zij staat in voor de choreografie en hij regisseert.

Jo is een pittige, dynamische verschijning. Zij draagt zowat het stuk, samen met Dirk. Zij is een typetje dat van wanten weet en onmiddellijk de nodige beslissingen kan treffen in benarde situaties.

Dat redt haar en Dirk soms uit de brand.

Dat blijkt soms wel nodig want op zeker moment is de chaos alom.

Alhoewel zij niet meedanst met de balletgroep, moet duidelijk blijken dat zij er de onbetwistbare leidster van is.

Haar loon is dan ook soms sussend, soms kategoriek.

Het is een frisse verschijning die echter wel weet wat ze wil.

Vlotte, soepele en sportieve jongedame met veel lef en met een charmante uitstraling.

ANDRE

André is de uitbater van het volkse café "De Kleine Vrede".

Deze taverne heeft ook nog een zaal achteraan waar ons verhaal zich afspeelt. Deze ruimte doet ook dienst als feestzaal voor de plaatselijke verenigingen, begrafenisfeesten, enzovoort.

André is zijn zaak zeer toegewijd en wil dat zijn dochter Jo hem daarin meehelpt. Zijn vrouw Gerda heeft hem een tijd geleden in de steek gelaten en hij tracht dit te verdringen. Hij slaagt daar min of meer in door zich uit te leven in zijn café en toebehoren.

Hij is een levendig type dat behoorlijk uit zijn krammen schiet als de dingen niet draaien zoals hij dat heeft voorzien.

Hij is op zeker moment zelfs de instorting nabij wanneer tal van vreemde figuren opduiken in het zaaltje en Jo daar zelfs nog genoeg in scheidt.

Hij dult trouwens geen tegenstribbelen van zijn dochter, al trekt die zich daar geen zier van aan.

Toch bezwijkt hij op het einde voor Gerda, al had hij gezworen dat hij haar nooit meer wou terugzien. Vijf minuten later zit het er tussen hen trouwens weer bovenarms op en op het einde zitten zij trouwens tussen de toeschouwers.

De gevoelens van André worden altijd zeer op de proef gesteld maar hij overleeft het wel doordat hij zoveel dingen om zijn hoofd heeft dat hij de rest vergeet.

Voor één ding zou hij een moord begaan, namelijk als men aan De Vrede raakt.

ANN

En dit is dan de enige echte, de ware onvervalste Ann.
Om haar draait eigenlijk de hele geschiedenis.

Zij had zich reeds lang verheugd op deze reis van Amerika naar België. Haar familie hier had zij in twintig jaar niet gezien.

Nu is zij een aantrekkelijke jonge vrouw die iets van de wereld wil zien. Hier liggen haar roots, hier zag zij het levenslicht als eerste van de twee zussen.

Ten opzichte van Jane is zij wat volwassener, bezadiger maar toch bezit ook zij die onweerstaanbare drang naar avontuur.

Vermits hun moeder de twee zusjes steeds in haar moedertaal heeft opgevoed, beheersen zij de nederlandse taal als de rest van de cast.

Stel u echter Anns ontgoocheling voor als zij in Brussel de verkeerde trein wordt opgestuurd en in de omgekeerde richting spooft.

Dus komt zij uren later aan in de stad en als zij de weg naar De Vrede vraagt aan een motorrijder, blijkt dat Rudi te zijn die haar meeneemt op de duozit.

Dat vindt zij heerlijk opwindend.

Tussen het praten door verneemt ze van hem het hele verhaal.

Uiterlijk neemt ze alles kalm op maar haar zusje staat nog een ferme uitbrander te wachten.

Ann komt over als de evenwichtige, begripende zus en wandelt doorheen deze geschiedenis als de heldin die te lang op zich heeft laten wachten.

Het gebeuren speelt zich af in één van die feestzaaltjes met podium, iets waar Vlaanderen zo rijk aan is. Een deur links achteraan (gezien vanuit de zaal) geeft toegang tot de toiletten, douches, grimeerlokaal en uitgang tot de straat. Als ze deze deur nemen, hoeven de spelers van deze groep niet langs het café op te komen. Vooraan links is een deur die toegang geeft tot het café.

Rechts is een trapje dat leidt naar de ruimte waar zich al het technisch materiaal bevindt (bv. schijnwerpers, enz.). Daar hangen ook tal van toneelkostuums. Er is wel een opstapje en deur voorzien. We noemen dit voor alle duidelijkheid de zolder. Het moet waarschijnlijk wel een grote ruimte zijn.

Achteraan op de scène staat wat rommel met een paar zitjes, een reserveversterker en een cassette-recorder.

Als het doek gehaald wordt, voert een groep dansers een jazzballet op. De groep kan bestaan uit zowel vier als uit twintig uitvoerders. (melsjes en/of jongens).

Het is in elk geval een wervelende show, ondersteund met de nodige belichting of licht-effecten. Als de muziek stopt, komt er applaus vanuit de zaal.

Jo, de dochter van de uitbater, komt naar voor en wendt zich tot het publiek. Of zij heeft meegedanst, laat ik aan de regisseur of haarzelf over.

JO Wel, wat vind je ervan ?

DIRK (die tussen het publiek heeft plaatsgenomen) Bah, niet slecht.

JO Niet slecht ?

DIRK (die nu recht staat en tussen de rijen schuift naar het podium toe) Nee, begrijp me niet verkeerd. Als ik zo iets zeg, betekent dat al zeer goed. Echt, jullie zijn fantastisch. Maar Kim moest hier toch invallen met haar tekst. Weer veel te laat natuurlijk.

KIM (die nu vanachter de coulissen komt met tekstbrochure die ze op de grond smakt) Is 't weer op mij, ja ? Luister, hé, vriend, ik moet meezingen in het koor, ik moet mijn toneeltekst leren, ik moet hier van alles doen. En als je nog veel van je theater maakt, kan je daar iemand voor zoeken. Oké ? Dikke blaas.

(gejoel en aanmoediging van de groep)

JO 't Is al goed Kom, kom - Dirk - Kim - stop. Luister allemaal. We repeteren nu maandag, dinsdag en donderdag. Het is dan de laatste week. Vrijdag de generale repetitie en zaterdag de grote dag.

(opgewonden gesnater)

En ... en ... ik heb nog iets belangrijks te zeggen : de zaal is nu al bijna uitverkocht.

(groot gejuich en gegiechel)

- DIRK En liefst een beetje op tijd op de repetities, als het kan. Heb je 't gehoord, Kim ?
- KIM Je hebt niet te klagen, zeker.
- JO (sussend) Nee, natuurlijk niet.
- DIRK Ga je weer een grote bek opzetten, ja ?
- JO Kom, kom, allemaal omkleden voor de volgende uitvoering. O ja, en vergeet jullie oefeningen niet.
- (de groep verdwijnt giechelend en grappend via zijdeur)
- DIRK En een beetje meer concentratie graag.
- (Kim maakt stiekem een gebaar van "rot op")
- JO Hé, we zouden dit zaaltje moeten uitrusten met spiegels en zo.
- DIRK Laten we al blij zijn dat we het gratis mogen gebruiken van je pa.
- JO 't Zou er nogal aan mankeren. Trouwens, hij kan zijn bloedeigen dochter toch niet met haar dansgroep op straat zelden ?
- DIRK Onze groep.
- JO Dirk, jij doet de toneelregie, ik de dansnummers, oké ?
- DIRK Choreografie.
- JO Zoals je wil. We hebben keihard gewerkt om de groep uit de grond te stampen. Pa krijgt daardoor ook meer volk over de vloer. Ik spring in waar het kan sinds moeder weg is met ...
- DIRK Haar vriend.
- JO Pa moet nog altijd alimentatie betalen zolang ze niet hertrouwd is. Dus kan hij iets extras best gebruiken.
- RUDI (roept vanuit de technische kamer - deze kan zich achteraan in de zaal bevinden, boven de scène of op het balkon, naar gelang de omstandigheden) Zeg, is 't afgelopen voor vandaag ?
- DIRK Ja, natuurlijk.
- RUDI Je moet vooral niets zeggen, hé.
- DIRK Dat zie je toch ook wel zeker, knuppel.

- RUDI Wablieft ? (nog steeds achteraan) Wablieft ?
- DIRK Niks.
- RUDI Ha, denk je dat ik niet goed hoor, misschien ? Ik heb je wel verstaan hoor, vriend.
- JO 't Is in orde, Rudi. Kom maar naar hier.
- RUDI Ja, maar ik hoor nog goed, hé.
- DIRK 't Was mijn maag die oprispte.
- RUDI Ja, ja, je maag. Weet je wat er op mijn maag ligt ? Die versterker hier die al twintig jaar oud is. Eén dezer dagen zal dat hier eens een poef geven. Je zal dan wat meemaken, denk ik.
- DIRK (t begint op zijn zenuwen te werken) Wil je nu maken dat je hier komt. Poef.
- RUDI Allé, je moet hier eens naar luisteren. Wacht, ik zal je iets laten horen.
- (er volgt een geweldige knal uit de technische kamer)
- DIRK (schrikt) Miljaar, 't is niet waar, hé. Rudi, Rudi. Is er iets ? Rudi. (hij stormt naar de technische ruimte - waar die zich dan ook bevindt. Het effect zou natuurlijk verhoogd worden indien Dirk door de zaal zou rennen)
- JO Moet ik de 100 bellen ?
- DIRK Nee, nee, ik ga eerst kijken. (af)
- ANDRE (op met pistool in aanslag - gekleed om weg te gaan - is in alle staten - "beschermt" Jo) Jo, wat is er ? Hebben ze op je geschoten ? Ben je gekwetst ? Blijf kalm, blijf kalm. En ga daar weg. Buk je. (doet haar samen met hem op de knieën zitten)
- JO 't Is Rudi.
- ANDRE Rudi ? De rotzak. Kom te voorschijn. Rudi, ik heb je onder schot. (ligt nu - zo mogelijk - op zijn buik en kruipt zo verder met pistool)
- JO Nee - er is iets ontploft.
- ANDRE Bij Rudi ? Hm, veel kan het niet zijn want hersens heeft hij niet. (recht - Jo idem) Kon je dat niet eerder zeggen, nee ?